

BRASSÓI LAPOK

P O L I T I K A I N A P I L A P.

Nyomda és kiadóhivatal

Brassó, Kapu-utca 60 szám. — Telefon szám 177.

ELŐFIZETÉSI DIJ

helyben házhoz hordva, vidékre postán küldve:
egész évre 20 k, fél évre 10 k, negyedévre 5 k.

Egyes szám ára 8 f., kapható:

kiadóhivatalban, Gross G., Polanek F., és Friedmann F. urak üzleteiben

Feladós szerkesztő:

Dr. VAINA GÁBOR, ügyvéd.

Szerkesztőség: Kapu-u. 60.

Értekezhetni:

d. e. 8—9 és d. u. 2—4 óráig.

Telefon szám 177.

HIRDETÉSI DIJ:

2 hasábos garmondsor v. annak helye 1-szeri hirdetésnél 24 f.
3 hasábos garmondsor 18 f. Nagyobb és többszöri hirdetésnél kedvezmény.

Nyílttér sora 30 f.

Hirdetések és nyílttéri cikkek díja előre fizetendő.

Vigyázzunk!

Brassó, aug. 3.

Azoknak, a kik az új időkkel szemben a régi időket magasztalják és visszakívánják, úgy látszik, mintha most — legalább egy tekintetben — igazat adnának az események. A múlt vasárnap Umberto olasz király esett áldozatául az eszeveszett anarkista gyilkos golyójának, ma pedig azt a hirt hozta egy távirat, hogy a persa sah ellen merényletet követtek el Párisban.

Azoknak, a kik az új időkkel szemben a régi időket magasztalják és visszakívánják, úgy látszik, mintha most — legalább e tekintetben — igazat adnának az események. Mert ha lapozgatunk a régibb idők krónikájában és összehasonlítjuk az újabb időkkel, azt tapasztaljuk, hogy ijesztő mérvben szaporodott az újabb időkben a királygyilkosságoknak, illetve a felséges személyek ellen intézett merényleteknek száma.

Egyik fővárosi napilap felsorolja azon merényleteket, a melyek 1840-től 1865-ig terjedő 25 év és a melyek a

jelen évvel lefolyt utolsó 25 esztendő alatt történtek és ez a kimutatás arról győző meg, hogy míg 1840—1865-ig összesen 6 merényletet követtek el államfők ellen, addig 1875-től a mai napig 15 esetben emelték kezöket elvetemült egyének uralkodókra és azok családjának tagjaira. És ezen eredmény, — a mely a két időszakban elkövetett merényletek számának összehasonlításából a jelenre vonatkozólag elő áll, még kedvezőtlenebbé válik annak következtében, hogy míg a régibb időkben inkább az absolutismus képviselőit keresték halálra, addig az újabb időkben a szigorúan alkotmányos király Umberto, a köztársasági elnök Sadi Carnot, és az eszményi jószág megtestesítője Erzsébet királyné is áldozatául esett a vértömjönözőknek.

Nemcsak mennyiség, hanem minőség tekintetében is kedvezőtlenebbül alakult tehát a helyzet. Fokozatos elvadulása a szenvedélyeknek!

Mint minden ilyen eset alkalmával, úgy most az Umberto király gyászos vége által indítva is, szigorú rendszabályokat sürgetnek a lapok az ily merényletek meggátolása céljából.

Nem tudjuk bele mennek-e ebbe az intéző hatalmak és használni fognak-e a teendő intézkedések. De azt tudjuk, hogy a felkent személyeknek legbiztosabb védelme a népeknek őszinte, igaz tisztelete és szeretete, a melylyel uralkodójok és annak családtagjai iránt viseltetnek.

Ez a tisztelet és szeretet él a magyarban, erősebben mint sok-sok más nemzetben. És ezért van az, hogy ebben az országban, ezen nemzet fiai között bátorságban tartózkodnak a felséges család tagjai; hogy ebben az országban, ezen nemzet fiai közt felséges személy ellen se az új, se a régi századok alatt nem követtek el merényletet. A magyar igaz és őszinte lojalitása megőrizte ezt az országot és ezt a nemzetet ettől az égre kiáltó becsstelen-ségtől.

És ezért igyekeznünk kell azt az igaz és őszinte lojalitást, a mely magyar nemzetünknek hagyományos, minél nagyobb mértékben terjeszteni és gyermekeinkre is örökül átszármasztani. Igyekeznünk kell arra, hogy e nemzet minden tagja versenyezzen, egyik a

A „Brassói Lapok“ tárczája.

Széljegyzetek.

— A „Brassói Lapok“ eredeti tárczája. —

— Fővárosi levél. —

Budapest, jul. 30.

Más esztendő ez a mostani, mint a többi. Más a világ és mások az emberek.

Annyi új, nagy és váratlan esemény adja elő magát most napról-napra, hogy a közönség ki sem jön az izgatottságból. És jaj annak, a ki történetesen csak egy napig is nem olvas ujságot, — soha többé ki nem ösmeri magát a napi események észvesztő káoszában.

Bent a szerkesztőségekben az olló (csodálatosképen) tétlenségre van kárhóztatva. Az ujságokban hiába is keresnők a tengerentúl évről-évre visszatérő, de inkább rejtélyes, mint valószínű csodáit. Még a nagy, mindeneket érdeklő világesemények sem találnak megfelelő helyet a hír lapok hasábjain.

Lángész legyen, a ki számot tud adni az egész világot foglalkoztató számtalan szenzációról, avagy pláne azok napi állásáról. Még ha az ujságolvasónak tényleg káptalan volna is a feje, akkor sem volna képes a történetek minden egyes új fordulatat nyilvántartani és így az egészről magának állandóan hű képet alkotni.

Igy tudjuk többek közt, hogy amaz elszánt, bátor kispapa a távol nyugaton ma is tántorítlanul küzd azért, a mit már meg nem menthet: szabadságáért, és hogy ez ideális küzdelmében életét és vérért hozza áldozatul százával és ezrével, csak hogy idegen nép jármára ne jusson. Tudjuk, hogy apró guerilla-csapatokkal háborítja hatalmas ellene nyugalma, a mik azonban emezt csak annyira képesek kizozni sodrából, mint oroszánt a szunyogcsipések. . . De van-e fogalmunk arról, hogy hány bur veszett el eddig és hány él még, hol küzdenek ma és hol csatáznak majd holnap, és hogy mikor lesz az utolsó bur harcra halálával a háborúnak is vége. . .

Mindnyájunkat érdekel a czopfok házának rémnaplója, a vérfürdő, Li-Hung-

Csang és Tuan herceg. Egész kínai szótár zsong már a fejünkben, fél-Europa hadosztályai már Kína előtt horgonyoznak, de a követek sorsáról — szégyen bevallani — annyit tudunk ma is, mint hetekkel ezelőtt. Elnek-e halnak-e, a tulvilágnál is nagyobb rejtély.

Az összes hadi tudósításokat már csak gépiesen futjuk át, érintetlenül hagyunk a hatalmak nagy stíli operációi, — akadt már újabb, érdekesebb olvasmányunk.

Ott van a szerb király házassága.

Régi jó szokásunkhoz hiven meg is kritizáljuk, de még ebben is magunkhoz maradunk hűek: a mi az egyiknek fehér, az a másiknak fekete, szóval ennek is, annak is meg van a maga saját különvéleménye.

Egyikünk el van ragadtatva az ideális szerelem nemes megnyilatkozásától, másiknak — a ki kevésbé demokrata — mesalliance-ot emleget, a harmadik a házasságot a gyermekkirály legújabb csínyjének nevezi, sőt még olyan is akad, a ki

másikkal az uralkodó és az uralkodó családtagjai iránt érzett tisztelet és szeretet nyilvánításában és tartózkodnunk kell az olyan szerencsétlen eltévelyedésétől a szenvedélynek, a minőre a napokban a „Kr. Zeitung” és a zöld századok adtak példát, midőn a királyi család népszerű tagjától, József főhercegtől a tisztelet legközönségesebb megnyilatkozását, a zászlók kitűzését is tüntetőleg megtagadták, sőt annyira mentek, hogy a papirkosárba dobták a polgármesternek azt a levelét, amely a „Kronstädter Zeitung”-hoz érkezett a főherceg iránti tisztelet és szeretet külső kifejezése érdekében.

Szomorú dolog, hogy ezt is meg kellett érnünk! Annál szomorubb, mert annak a „Kr. Zeitung”-nak, a mely ennyire megfélemedezett az uralkodóház egy tagja iránt a tiszteletéről, nagyobb részt tanárok képezik a gárdáját!!! Valjon nyugodt lélekkel gondolhatunk-e arra, hogy ezek az urak csepegtetik az ifjúságba az uralkodóház tagjai iránt köteles tiszteletet? Nem természetes-e ha az a kétely támad bennünk, hogy hátha csak annyi figyelem jut abban a nevelésben a lojalitásnak, mint a „Kr. Zeitung”-ban a polgármester lojalításra felhívó levelének: a negyedik oldal, a hirdetések rovata!

Ova intjük és figyelmeztetjük a „Kr. Zeitung”-ot és a zöld századokat: Vigyázzanak! Legyenek ovatosabbak! Egy kissé több és őszintébb lojalitás! Umberto király esete megrázó jeladás arra, hogy: Vigyázzunk! Ne rontsuk le a felséges személyek tekintélyét, hanem inkább emeljük és ragyogtassuk dicsőségüket, hogy legyen az ő szemé-

lyük, a míg csak egy magyar él e földön: szent és sérthetetlen!

Kronstädter Zeitung! Zöld atyafiak! Vigyázzunk! Mert ez már nem az első eset! Emlékezzenek csak azokra az „Abczugok”-ra, a melyek elhangzottak a pályaudvaron akkor, a mikor a magyarok a királyt éljenezték! Vigyázzunk! Nehogy folytatása legyen fokról-fokra!

Vigyázzunk!

Belföld.

Brassó, aug. 3.

Gödöllőn az isaszeghi csatatéren felállítandó honvédszobor ügyében megindult mozgalmat úgy látszik siker fogja koronázni. A gyűjtés eredménye már eddig 7820 korona.

A szentesi szocialista földmivesek önképzőkörének alapszabályait a belügyminisztérium nem hagyta jóvá s az egyesület működését a rendőrség útján betiltotta, azzal az indokolással, hogy az önképzőkör tagjai számára az alapszabályokban kikötött kedvezményeket nem képes nyújtani.

Külföld.

Brassó, aug. 3.

A párisi interparlamentáris békekonferencia elfogadta Apponyi Albert grófnak azt az indítványát, hogy nemzetközi sajtószolgálatot szervezzenek a választott bíróságok eszméjének terjesztésére Agence de la Paix név alatt.

Az anarkisták állítólag azért ölték meg Umberto királyt, mert Olaszország kezdeményezte az antianarkista értekezletet.

Tiszay Dezsőné Pécselt.

Brassó, aug. 3.

Tiszai Dezsőné Budapestről Pécsre utazott, hogy a színházi kérdés ügyét személyes megjelenésével intézhesse el. Az özvegyet az utolsó hét váratlan szencziói megviselték, de nagy akarata szinte dacolni látszik a hirtelen jött csapások súlyával.

Az özvegy visszatért abba a lakásba, honnan alig 3 hó előtt karonfogva távozott el férjével. Minden úgy van a szobákban, a hogy az utolsó pillanatban hagyták, csak egy valaki hiányzik most innen és egy asszony szívében a boldogság fehér mezejére könyörtelen ráterült a gyász, a fájdalom nehéz leple.

A Pécsi Napló tudósítójának — a ki fölkereste — azt mondta Tiszayné: Én vezetem a színházat, én fogok felügyelni a rendezésre, tudom, hogy nehéz munka, de erőm meg fog birkózni vele, ha a pécsi közönség szeretete és a sajtó jóakarata nem fog cserben hagyni. De tudom, hogy nem fognak cserben hagyni, mert a pécsi közönség kellő elismeréssel és méltánnyal fogja kísérni törekvésemet, terveimet, munkámat. A színház és a közönség között fenálló kapocs nem fog meglazulni, sőt mindig azon leszek, hogy a harmonia minél tisztább, tökéletesebb legyen. Dolgozni fogok, de csak azért, hogy a közönség kívánságát, óhaját kielégíthessem.

— Férjem legbizalmasabb emberét szemeltem ki a művezetői állásra, Nádas Józsefet. Ezt a fiút mi neveltük, nálánál megfelelőbb embert nem tudnék erre. Teljesen beavatott a színház ügyeibe, megbízható, odaadó, szóval a legnagyobb nyugodtsággal bízom reá a teendőket. Ismeri minden összeköttetéseinket és az utóbbi napokban is bámulatos munkát fejtett ki: ő tartotta együtt a társulatot, úgy, hogy változás a személyzetben épenséggel nem áll be. A fiatalágát nem lehet bűnül felronni. Ez olyan hiba — mondta egy

nek az egész dolog egyébre sem jó, mint hogy szöviczeket és elmésségeket faragjon az ifjú királyra és — igaz hogy valamivel kevésbé ifjú — menyasszonyára.

* * *

De hogy a szenczióból valamiképpen ki ne fogyjunk, arról ujabban bőségesen gondoskodik szomszédországunk, a kis Románia. Egyébként nem sokat beszéltet magáról, sőt talán tulságosan is csendes, — és ime most még is minden áron fel akar tűnni.

Kár, hogy nem elég jól válogatta meg a módját.

Inkvizitorhoz méltó brutalitással üldözi ki azokat a szerencsétleneket, kiknek összes vétke abból áll, hogy egy gyűlölt, lenézett nép fiai és leányai; oly népé, mely egykor büszkén vallhatta magát Isten kiválasztott népének. (Hiszen a mi azt illeti, hát most is kiválasztott, már t. i. a kinra és a szenvedésre.)

Az a nemzet, melynek oly költői lelkületű, fenkölt királynéja van, mint a milyen Carmen Sylva, hogyan is adhatta tanujelét ily csekély vallási türelmességnek, — szinte képzelhetetlen.

És az a nyomorhoz szokott, türelmes nép felszedi szegényes sátorfáját, batyuba

köti néhány rongyát és megindul messze földre új hazát keresni.

Viszontagságos-e ez az út, nem e halálrettegés fogja el azt a sok hányatott, boldogtalan utast, — ki törődnék avval? Boldoguljanak úgy, a hogy tudnak; menjenek, a hova akarnak.

Csak hogy épp itt van a bökkenő. Mennének, ha e reszten ék. Igen ám, de nem eresztik, mert attól fél az egyik ország is, és a másik is, hogy hátha a nyakán marad az a sok éhes ember — herének. És ritka egyértelműséggel sürgönyöket vált egymással, sebtében megteszi óvintézkedéseit és könyörtelenül el van szánva azoknak akár fegyveres erővel is érvényt szerezni.

A hatóságok pedig nem engedik őket békésen elvonulni, hanem azt követelik, hogy legyen minden egyes kivándorlónak egy bizonyos összeg pénze, mintegy oadéku arra nézve, hogy nem egészen koldus, nem proletár, hanem olyan, a kinek a betevő száraz kenyere biztosítva van...

De hát honnan teremtsék elő a pénzt?

Rémként kísértette őket annak a gondolata, hogy vissza kell térniök üldözöik közé és nem csoda, hogy inkább a vízbe

akarták magukat vetni, semhogy újból túrják a megaláztatást, a vigasztalan nyomort.

De a ki az ég madarait táplálja, róluk sem feledkezett meg.

Egész utjukban mindenütt akadtak részvevő lelkek, kik filléreikkel az elnyomottakat segíteni jöttek. Itt is, ott is ellátták őket élelmiszerekkel meg egy kis aprópénzzel. Sőt még a váltságdíjat is összehozták a számukra. Hitsorsosok és más vallásbeliek szinte vetekedtek egymással a jótékonyság munkájában.

Legimpozánsabban nyilvánult a segítség műve természetesen a fővárosban. Néhány óra alatt már birták a földönfutók a lakosság osztatlan rokonszenvét és rövid három nap elegendő volt ahhoz, hogy hatvanezer koronával nagyobb összeg gyűljék össze a számukra.

Most aztán mehetnek tovább, tovább; — el az új világba, a szabad Amerikába.

És fényesen megmutatta a magyar, hogy van jó szíve. Valláskülönbség nélkül látta el az emigránsokat minden jóval. Egy vendéglős bort és sört, egy cukrász fagyaltot és süteményeket oszt ki közöttük, egy borbély hajukat levágja, egy fényké-

szellemes valaki, — a mely napról napra kisebb lesz, úgy, hogy később magunk is megsajnáljuk már fogyatkozását. A társulat tagjai is szerették őt és így annál inkább kényes dolog volna most egy teljesen idegen embert szerződtetni. Eddig is pontosan, odaadólag felelt meg minden kötelezettségének, van benne ambíció, munkavágy, így én igaz bizalommal fordulok feléje és azt hiszem, hogy a színügyi bizottság is méltányolni fogja ezt, a maga igaz értéke szerint.

Tiszainé az első hónapokban nem fog játszani.

— Nem fogok játszani az első hónapokban — mondta — de tevékenyen részt veszek a színház minden munkájában. En ezelőtt sem voltam tétlen és eddigi tapasztalataimat most a közönség és a színház érdekében fogom felhasználni. Személyzetem őszinte részvéte valószínű jóvátevényt a csapás első viharában; szeretetük, hozzám való ragaszkodásuk oly módon nyilatkozott meg, hogy annak méltó lefestésére nem is találok kellő kifejezéseket. Szorgalmat, törekvést, buzgalmat ígért valamennyi és vigasztaltak, hogy ne csüggedjek, hogy bizzam bennük és bizzam a pécsiakban.

Könnyel teltek meg az özvegy szeméi e szavak után.

— Reményem, hiszem, hogy a közönség meg lesz velem elégedve. Olyan énekesnőket szerződtettem, a kik valószínű furorát fognak kelteni.

Ezután még néhány aprólékos tervét mondta el.

A pécsi színügyi bizottság határozatáról a ma érkezett fővárosi lapokban a következőket olvassuk:

„A színügyi bizottság egyhangú lelkesedéssel átadta a színházat özv. Tiszai Dezsőnek, aki Nádas József művezetésével fogja igazgatni a színházat. Majorossy Imre polgármester igen szép beszédben emlékezett meg az elhunyt igazgató számos érdemeiről. A színügyi bizottság határozatát a városban nagy örömmel fogadták.“

pész lefényképezi őket, — mindenki a maga módja szerint, — még a színészek is nekik szentelnek egy estét, érték játszanak.

Áldani is fogják ezek a magyar nevet örökkön-örökké.

De Bressi Angelo nevéhez már nem áldás, hanem átok fűződik.

Miért? — Meggyilkolta az olaszok királyát, Savoyai Umbertót.

Meggyilkolta pedig egyszerűen azért, mert egy világfelforgató apró társadalom, a nemzetközi anarkista-szövetség úgy határozta. Már tudniillik, hogy Umberto vértanuhalt szenvedjen és Bressi legyen a hóhéra.

És a tulajdonképeni, a nagy társadalom, evvel szemben béma, tehetetlen. Nem képes a legjobb akarattal sem megvédelmezni a koronás proskribáltakat. Akkor üti fel a fejét egy Acciarito, egy Luccheni, egy Bressi (csupa jeles olasz!), a mikor senki sem sejt.

A vadállat pedig, mely a gyilkos aljas szerepére vállalkozott, nem gonoszte-

HIREK.

Brassó, aug. 3.

— **Vármegyei közgyűlés.** Brassó vármegye törvényhatósági bizottsága aug. 9-dikén csütörtökön d. e. 10 órakor a szokott helyen ülést tart, a melynek tárgyai lesznek: 1. Üdvözlő s hódoló felirat I. Ferencz József Felséges királyunk 70-ik születése napjának évfordulója alkalmából. 2. Tatrang, Zajzon, Püskerecz községek határozatai a prázsmári földek váltáságának kifizetésére kilátásba helyezett államkölcsön tárgyában. 3. Brassó város határozata a város közvágó-hidjának üzeméről szóló szabályrendelet módosítása ügyében. 4. Ugyanannak határozata az aszfalt próbakövezés iránt. 5. Ugyanannak határozata Pfaff György szolgálati évei ügyében. 6. Dr. Vajna Izidor oklevele. 7. Más törvényhatóságok átiratai és feliratai.

— **Törvénykezők és építkezők figyelme.** Adatik tudtára mindenkinek, akik törvénykezni, vagy építkezni akarnak, hogy ügyeikkel Kertseh villa II. emeletére fáradjanak. Ugyanis az említett épületnek ez a része — a bejáratnál olvasható felirat szerint — mátol kezdve „Törvénykezési palota építési iroda.“

— **Sétateri zene.** A városi zenekar holnap — szombaton — reggel 8 órakor a felső sétatérre és este 6 órakor az alsó sétatérre játszik.

— **Halálos baleset.** A gyalogsági lakatanya építkezésénél tegnap este halálos kimenetelű baleset történt. Amint ugyanis mézshabarekkal megtöltött nagy vasbádóg üstöt csigán az első emeletre akartak felhuzni, hirtelen az üst visszaesett és az alant álló Pusok János napszámost a fején oly súlyosan megsebesítette, hogy ma reggel a kórházban meghalt. Maga Pusok János is hibás volt egyrészt, mivel a horgot megfordítva akasztotta be s így a nagy üst kisiklott és visszaesett. Viszont a munkafelügyelő is hibás, mivel a horgnak — a melybe az üst be volt akasztva — a hegye le volt törve. A szerencsét-

vőnek képzelet magát, de hősnek. Örülne a dicsőségnek, ha a nép megkövezné és büszkén vallja be, hogy ez volt életének legédesebb napja, és mosolyogva, pózolván nyújtja fejét a nyaktilonak.

... Leirhatatlan a megütközés és a részvét, mit a halálhír a magyar fővárosban keltett. Reggeli nyolcz órakor érkezett az első távirat és pár perczre rá már ezrével kapdosta az utca közönsége a lapok különkiadásait. Az esti lapok félóránként új kiadást adtak s mezitlábos utcza suhancok, öreg nénikék és rokkant honvédek alig győzték kiszolgálni a kíváncsi tömeget a „rendkívüli különkiadás“-sal.

Legelső volt kora hajnalban a „Magyar Esti lap.“

Félóra mulva már a papirkereskedők kirakatai Umberto-képeslevelezőlapokkal voltak tele.

Amon Ottó.

lenül járt Pusok János fogarasmegyei illetőségű volt.

— **Elfogott leánykereskedő.** Ezen czim alatt az „Egyetértés“ csütörtöki számában a következőket olvassuk: „Jó fogást csinált a mult hó 26-án a predeáli határőrség. Elfogott egy Bredicsán György nevű leánykereskedőt, a ki Azuga romániai községi illetőségű egyén s a ki egy Siszler Karolin nevű nevelőnőt akart kivinni Romániába, hogy azt eladja. Bredicsán, a mint ezt a vizsgálat kiderítette, már régebben üzi a leánykereskedést, még pedig a budapesti napilapok kishirdetéseit utján. Bredicsán mint gyárigazgató, jelíges czim alatt tette közzé hirdetéseit, melyben nevelőnőket keresett gyermekei mellé. Az arczképes ajánlatokat a kiadóhivatalba kérte. A hirdetések utján eddig négy nevelőnő ajánlkozott, kiket Bredicsán 20 frt. havi fizetéssel szerződtetett, s miután utiköltséget is küldött nekik, a felfogott leányokat különböző időkben Brassóba rendelte, hol a beküldött arczképek alapján kész utlevéllel várta őket. A leányok közül Hadadi Rózát, Schreiber Matildot és Fleischer Irént — valamennyit Budapestről — kocsin szállította át a romániai határon és Foksánban adta el őket. A negyedik áldozat Siszler Karolin lett volna, ez azonban nem akart kocsin menni s e miatt aztán vasuton akarta Predeálon át vinni, de itt rajta vesztett, mert a határőrök Bredicsánt felismerték és elfogták a leánynyal együtt. A vizsgálat után Siszler Karolint kötött utlevéllel visszaküldték illetőségi helyére, Kővárra, Bredicsánt ellenben tovább is fogva tartották. A vizsgálat megállapította azt is, hogy Bredicsánnak öszeköttetése, illetve társa van Budapesten, a ki az ajánlatokat neki továbbította.“ — A predeáli csendőrségtől nyert értesítés alapján az „Egyetértés“ fenti híré, mint a valóságnak meg nem felelő, teljesen légből kapottnak jelentjük ki.

— **Romániai zsidók Predeálon.** A kolozsvári „Ellenzék“ azon hire, hogy a romániai zsidók a predeáli állomáson oly nagy számmal vesztegelnek, hogy alig lehet mozogni, nem felel meg a valóságnak. Amint velünk illetékes helyről tudatják, semminemű torlódás nincs az utasok között. A vasárnap reggel odaérkezett 700 kivándorlót is már másnap reggel tovább szállították Bukarestbe.

Merénylét a persa sah ellen.

Páris, aug. 3. A persa sah ellen, a mint tegnap a kiállításról elhajtattott, egy munkásnak öltözött ember merénylét követett el. A sah kocsijának lépcsőjére akart ugrani s kezében revolver volt, mit a sah felé irányított. A sah mellett ülő nagyvezér ezt észrevette s a merénylő kezéből a fegyvert kiragadta. A merénylőt a rendőrök elfogták.

„Henneberg-selyem“

— csak akkor valódi, ha közvetlen tőlem rendeltetik — fekete, fehér s színes, 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként. Mindenkiné postabér és vámmentesen, házhoz szállítva! Minták póstafordultával küldetnek.

HENNEBERG. G. selyemgyáros (cs. és kir. udvari szállító) Zürichben

Előre haladott saison miatt eladók **resztliket és nyári szöveteket** leszállított árak mellett.
Együttal bátor vagyok a n. é. közönség szives figyelmébe ajánlani gazdagon berendezett **raktáromat őszi és téli szövetekben**, mindenféle **gyermek- és férfi ruhák** részére. Ezen szövetek mind hazai gyártmányok és **eredeti gyári árak** mellett kaphatók.
Szives pártfogást kér

412 (1—).

Mintákat kívánatra készséggel küldök.

Mazanek F. Adolf.

Posztó és pokrócz-raktár

Brassó, Kapu u. 24.

Czipőkellékek és bőrkereskedés

mindennemű kidolgozott bőrök,
bőrkenőcs, lakk, wiksz, krém, cérna és szerszámokat ajánl a legolcsóbb árban, úgy nagyban mint kicsinyben

Teutsch és Roth bőrkereskedés

Brassó.

Elvünk: **Olcsó árak, pontos, szolid és gyors kiszolgálás.**

Videki megrendelések a legpontosabban eszközöltetnek.

Uj! Különös figyelemre méltó! Uj!

A nagyméltóságú m. kir. honvédelmi miniszterium által hivatalosan jónak elismert

Asbest-talpak.**Köszönetnyilvánítás.****Ó Felsége Salvator Lipótfőherceg udvarmesterei hivatala.**

Általános Asbestáru-gyár.

Ó császári és királyi Felsége Salvator Lipót főherceg **rendkívül meg van elégedve** az asbest-talppal bélelt cipőkkel. Ó fensége hosszabb gyalog kiránduláson használta e cipőket és érezte, hogy lábai nem fáradnak úgy el, mint más közönséges cipőnél. Küldök egy pár vadászcipőt, hogy annak a mintájára készítsenek másikat asbest-talpbéléssel ugyanannál a cipésznél s aztán küldjék ide. **Hisszük, hogy a vadászcipők ép oly jók lesznek és ép oly megfelelők, a mint megfelelők voltak a szalon-cipők.**

Zágráb, 1898. július 8.

Krahl huszárkapitány.

Magyarország volt miniszterelnöke, a közig. bíróság elnöke, a következőket írja.

Tisztelt Doktor ur!

Az asbest-betéti cipők kitűnőnek bizonyultak, szilárdan és puhán járok: megszűnt minden lábfájásom, úgy, hogy — azt hiszem — lábbajom semmi orvoslást nem igényel.

Szives tanácsát köszöni

Dánoson, 1898. szeptember 17.

tisztelő hiva

Wekerle Sándor.

Óvjuk lábainkat a melegtől és izzadástól.

Nincs többé lábfájás!

Sem tyukszem, sem izzados-láb, sem bőrkeményedés, sem labdaganat, sem lábégés. Rövid idei viselet után **megkönnyebbül a járása** annak, ki cipőjét dr. **Hőgyes-fele, az egész világon szabadalmazott asbest-talpbéléssel látja el.**

Kettős vastagságú 1 frt. 20 kr. egyszerű 60 kr., gyermekeknek fele.

Az asbest talpbélés kitűnőségét legjobban bizonyítja, hogy a cs. és kir. közös hadseregnek és a m. kir. honvédségnek eddig **22,500 pár szállított.**

Szállítás csakis utánvetellel vagy a pénz előleges beküldése mellett. Felvilágosítások, prospektusok és köszönetnyilvánítások ingyen. 393 (1-4v.)

Az Asbestáru-gyár képviselője és elárúsító raktára:

Teutsch és Roth bőrkereskedés Brassó.

Szám 6176/900.

Hirdetmény.

A m. kir. közigazgatási bíróság f. évi június hó 4-én 10174/900 számú ítéletével kimondotta, hogy a lakók által fizetett vízvezetési díj (nem vízfogyasztási díj) éjjeli világítás, szemétkihordás és más ilyenmű mellékköltségek a házbéradó nak alapját képezik és így a nyers házbérjövödelemhez hozzá számítandók. Erről az érdekelt háztulajdonosok oly figyelmeztetéssel értesítetnek a brassói m. kir. pénzügyigazgatóság által folyó évi július hó 13-án 24539/900 szám alatt kiadott rendelethez, hogy azok, kik ezen mellékjárulékokat nem vallották be, folyó évi augusztus hó 15-éig utólagosan vallják be, meri ellenkező esetben, ha a pénzügyigazgatóságnak augusztus hó 15-étől fogva ily esetek feljelentés vagy más módon tudomására jutnak, az illető háztulajdonosok ellen a jövedéki büntető eljárást fogja alkalmazni.

A bevallásra használandó vallomási izek a városi adóhivataltól beszerzendők és oda beadandók. Központi Egyetemi Könyvtár

Brassó, 1900. július hó 31-én.

407 (1-3).

A városi adóhivatal

Szám 32366—900

II

Arlejtési hirdetmény.

A brassói pénzügyi palotában elhelyezett dohány áruraktárnál 401 k. 27 fillérrel előirányzott úgy a felállítandó brassóvidéki pénzügyi szakasz részére a brassói pénzügyi palotában szükséges és 1518 k. 07 fillérrel előirányzott átalakítási munkálatokról, mely átalakítási munkálatok kivételének biztosítása czéljából az 1900. augusztus 16-ik napjának d. e. 10 órájára a m. kir. pénzügyigazgatóságának hivatal helyiségében tartandó zárt írásbeli ajánlati versenytárgyalás nyitattik.

A versenyezni ohajtók felhivatnak, hogy a fennebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó zárt írásbeli ajánlataikat a kitűzött nap delelőtt 10 óráig a nevezett pénzügyigazgatóság főnökéhez annyival inkább igyekezzenek beadni mert a később beérkezett ajánlatok figyelembe nem fognak vétetni.

Az ajánlatokhoz az engedélyezett költség összeg 1919 k. 34 fillér 5%-nak megfelelő készpénzben vagy értékpapirokban csatlandó.

Megjegyeztetik azonban, hogy a pénzügyi kincstár fenntartja magának ama jogot, hogy a szerződési kötésig a költségvetésben említett munkálatok közül némelyiket nem fogatosítottatja, mely esetben az ezen nem teljesítendő munkálatokra eső összeg a vállalati összegből levonatni fog.

A szóban forgó munkálatokra vonatkozó műszaki művelet és feltételek a nevezett m. kir. pénzügyigazgatóságnál irodavezetőnél a rendes hivatalos órákban naponként megtekinthetők.

Brassó, 1900. július hó 30-án.

Fekete

410 ().

m. kir. pénzügyigazgató

Areverési hirdetmény.

Alulírott ezennel közhirrre teszem, hogy a csődválasztmány határozata alapján, Zöld János fogarasi vagyonbukott rőfös és divatáru kereskedő csődtömegét képező árucikkek és boltfelszerelések folyó évi augusztus hó 18-án delelőtt 10 órakor Harmath Lajos ügyvéd ur irodájában Brassóban, Fekete-uteza 34. házszám alatt megtartandó nyilvános árvesésen tömegesen és együttesen eladottnak.

Folyó évi augusztus hó 10-ig bezárólag az egész tömegvagyonaára tett zárt ajánlatok is elfogadottnak, melyek az árverési napon felbontottnak.

Az ajánlatok Harmath Lajos ügyvéd, mint választmány elnökhöz adandók be.

Az árverezni szándékozók kötelesek a 28.290 korona 54 fillér leltári becsárnak 10%-át készpénzben vagy ovadékképes értékpapirokban az árverés megkezdése előtt alólírott kezéhez letenni.

Az árverési feltételek a brassói kir. törvényszék mint csődbíróságnál, Harmath Lajos ügyvédi irodájában és alólírottnál Fogarason, Ferencz-József-tér 25 hsz alatt.

Az árucikkek pedig s a csődleltár Fogarason, Ferencz-József-tér 23 hsz. alatt tekinthetők meg.

A vevő köteles a teljes vételárt az árverési naptól számított 30 nap alatt készpénzben tömeggondnoknak kezéhez lefizetni. Az átadás csak a teljes vételár lefizetése után történik. Fogaras, 1900 évi július hó 31-én.

411(1—

Dr. Senchea János.
tömeggondnok.**Ügyes és csinos leány**

kinek jó írása van, és számolni jól tud, pénztárhoz azonnal felvétetik, **Uferbach G. csemege kereskedésében.**

406 (1—2).

Hirdetéseket felvesz a kiadó hivatal.